

Од српске шљивовице, преко француског багета до алжирске рај музике или тунишке хариса чили пасте, УНЕСЦО од понедељка у Рабату разматра поднесене захтеве за упис на листу нематеријалне баштине човечанства.

Ове године под председавањем Марока, Одбор за нематеријалну културну баштину УНЕСЦО од 28. новембра до 3. децембра разматра 56 номинација за уврштење на попис нематеријалне баштине, укључујући четири која захтевају хитну заштиту, попут

грнчарског умећа вијетнамског народа Цхам, стоји у објави организације.

Чланови одбора се први пут налазе уживо након две узастопне годишње седнице (2020. и 2021.) одржане онлајн због пандемије ковида-19.

Међу најистакнутијим предлозима овај су пут багет (Француска), популарна севеноафричка фолк музика рај (Алжир), сајмишна традиција (Француска и Белгија), култура испијања чаја (Азербејџан и Турска), технике традиционалних начина обраде чаја (Кина), шљивовице (Србија) и светлог рума (Куба), као и израда ребаба, луте пореклом из средње Азије (Иран/Таџикистан/Авганистан).

Да би избегли контроверзе, 24 представника из 180 држава чланица УНЕСЦО-овог одбора пре свега води рачуна и поштује традицију, праксу и знање које треба очувати.

Због тога ће разматрати „вештину израде и културу коришћења багета“ као део нематеријалне светске баштине, а не багет као такав.

На исти начин ће проучити знање и искуство мајстора који праве светли кубански рум, а не алкохолно пиће.

Кад је реч о алжирској рај музици, одбор га неће разматрати за уврштење на списак као музику, већ као традицију која прати овај музички жанр.

Усвојена 2003. године, Конвенција о заштити нематеријалне културне баштине промовише очување знања и „ноу хау“, који су значајни за очување традиционалних заната.

Награђује се и „културна пракса која се преноси с генерације на генерацију, као што су усмена предаја, изведбене уметности, друштвене праксе, ритуали и свечани догађаји или знања и праксе који су повезани с природом и универзумом“.

(Хина, Н1)